

ВЪПРОСИ СЪДЕБЕН СЪВЕТ	
Регистрационен индекс	Дата
BCC - 15 000 /	09 -12- 2022

Отговори на поставени въпроси от Чавдар Андреев Тодоров-кандидат за заемане на длъжност административен ръководител на Районен съд кюстендил.

До Съдийската колегия при ВСС и Български институт за правни инициативи.

Въпрос №1 „Какво е Вашето мнение за течащата в публичното пространство дискуссия за промени в Конституцията на Република България в частта за съдебната власт? Какъв е релевантния начин да се чуе мнението на магистратите в този процес“.

Подобна дискуссия тече успоредно и тясно свързана с мантрата „съдебна реформа“. Конкретни, ясни, съдържателни и обосновани предложения липсват, както в публичното пространство, така и изходящи от експертните среди. Налице са множество проблеми, чието решаване е възможно само с промени в Конституцията, за което е необходим цялостен анализ, широко обществено допитване и сериозна експертна работа. Сред тези проблеми са мястото на прокуратурата в съдебната власт, а от тази гледна точка и отговорността на главния прокурор, начина на конституиране на ВСС, начина и формата на участие на трите власти в рамките на ВСС-проблеми, наболяли в обществото ни и сред професионалните среди.

Начина да се чуе мнението на магистратите в този процес са допитване, анкетиране, обсъждане в рамките на професионалните среди. Макар утопично, следва да се намери формула, да се мотивират магистратите да говорят и да наричат проблемите с истинските им имена.

Въпрос №2 „На 11.10.2022г. СК на ВСС взе решение да не прилага нито един от 4-те разработени модела за реформа на съдебната карта. Какво е Вашето мнение по въпроса? Смятате ли, че концепцията за общностния съд с по-висока ангажираност на съдиите в живота на дадена общност може да бъде алтернатива на преформатиране на съдебната карта?“

Въпроса за съдебната карта е изключително сложен и многопластов и тясно свързан с въпроса за достъпа до правосъдие. На този етап на развитие

на нашето общество-икономическо и социално считам, че това решение на СК на ВСС е обосновано и целесъобразно.

Общностен съд, ако правилно разбирам въпроса, чиято цел е изначално и окончателно да реши определени проблеми, както наказателно правни, така и гражданско правни, считам че към момента не може да функционира в България. Недоверието в обществото, социално-икономическите условия, нивото на образование и образованост, високия праг на търпимост към нередно и дори незаконно случващо се, обуславя извода ми в предходното изречение.

Въпрос №3 „Проблемът с неравномерната натовареност е повсеместен и все още не е намерена формулата, чрез която да се постигне баланс между отделните съдебни райони. Какви са Вашите виждания за въвеждане на инструменти /от нормативен и организационен характер за постигане на по-равномерна натовареност между оградите на съдебната власт и отделните магистрати?

На първо място, становището ми е категорично, че високата натовареност пряко рефлектира на качеството на правосъдието и неговата срочност. Неминуемо води до демотивация и липса на желание за работа, както и отрицателно отношение към работния процес и страните по делата. От тази гледна точка, макар и трудно изпълнимо, би следвало да се работи в посока увеличаване на щатната численост във високо натоварените съдилища, респ. запълване на свободните места. В слабо натоварените органи, респ. би следвало да протече обратен процес.

Между отделните съдии, в рамките на един орган на съдебната власт, би следвало проблемите да се решават в рамките на органа, чрез инструментите на съдийското самоуправление.

Въпрос №4 „Една от широко дискутираните теми в съдийските среди е тази за възнагражденията и начина на определянето им. Какво е Вашето мнение по въпроса-смятате ли, че разликата във възнагражденията между инстанциите е прекомерна? Необходимо ли е законово закрепване на критериите за определяне на възнагражденията във всички нива в системата, а не само на т. нар. „трима големи“ ?

Личното ми мнение по този въпрос е обусловено от схващането ми, че районния съд би следвало да е „ковачницата за кадри“, място където

работят млади и започващи кариерата си юристи. В условията, които се налагат се получава „закрепостяване“ на съдии на това ниво, което от своя страна води до необходимост от законово закрепване на начина на определяне на възнагражденията.

Действително, разликата във възнагражденията е значителна, което по мое мнение би следвало да се коригира.

Въпрос №5 „Какво е Вашето мнение за Единната информационна система на съдилищата?“

Въпреки всички несъвършенства, трудности, тромавост и затруднения, както и лично ми отношение към този продукт, то категорично е неизменна част от бъдещето и крачка напред в дигитализацията, достъпа до правосъдие, електронно правосъдие, прозрачност.

Въпрос №6 „В Комисията по прави въпроси в 48-мото НС на първо четене мина законопроектът за изменение и допълнение на Закона за медиацията, с който се предлага задължително въвеждане на процедура по медиация по някои видове дела, в контекста на Концепцията за това, изготвена от ВСС. Какво е мнението Ви за задължителната процедура по медиация по висящи съдебни дела?“

Следва да се има предвид, че съдът с определението си за насрване на делото-чл.140, ал.3 ГПК напътства страните към медиация или друг способ за доброволно уреждане на спора. След този етап, на два пъти-преди изготвяне на доклад и преди даване ход на устните състезания-чл.145, ал.3 и чл.149, ал.1 ГПК съдът приканва страните към спогодба. Съдът, по реда на ГПК, има задължения да осигури възможност на страните и да им разясни значението на доброволното уреждане на спора. Отделно от това, всяко задължение, преди сезиране на съда или по време на висящност на процеса, при състоянието на обществото ни, неминуемо се превръща в „административна тежест“, което от своя страна би настроило отрицателно общественото мнение. При изложеното, не смятам, че задължителен характер на медиация би имал положителен резултат за правосъдието като цяло.

Въпрос №7 „През 2016г. в ЗСВ бяха закрепени промени, които закрепиха законово определени параметри на съдийското

самоуправление. Вече изминаха повече от 5 години от действието на тези текстове. Какво е Вашето мнение за приложението им на практика? Как се реализира съдийското самоуправление в съда, в който правораздавате?

В Районен съд Кюстендил традиционно и от години решения, касаещи работата на съда се вземат съвместно на изрично провеждани или импровизирани общи събрания. Изложеното е основа на добри колегиални отношения, спокойна работна обстановка и гаранция за сигурност и спокойствие на магистратите относно задълженията им и работния процес.

Въпрос №8 „През настоящата година определени събития в един съд в страната доведоха до това ССБ да се обяви против явление, назовано от тях като „подчиняване на съдиите на председателите на съдилищата чрез привидно законни дисциплинарни производства“, а 187 магистрати от страната от всички нива в съдебната система да изразят подкрепата си за свой колега чрез подписка, внесена в СК на ВСС. Какво е Вашето отношение-в качеството Ви като кандидат за мандат на административен ръководител на съд, по въпроса за правомощията на един административен ръководител по отношение на един редови съдия откъм прилагане на дисциплинарни мерки? По-конкретно-следва ли например към съдиите да се прилагат всички състави на дисциплинарни нарушения, посочени в чл.187 КТ от страна административния ръководител на съда /което лице не е работодател на тези съдии/? И по-общо къде е границата, която отделя реализирането на дисциплинарната отговорност на магистрата от произвола и административния натиск от страна на административния ръководител?

Дисциплинарната отговорност на магистратите, видовете дисциплинарни наказания и производството по налагането им са регламентирани в ЗСВ, като в тази част не е налице препращане към КТ. В закона са регламентирани правомощията на административния ръководител в отношенията с магистратите и в хода на дисциплинарно производство. Налице е орган, който следва да следи и да реагира при индичия за подобни отношения и да приложи закона.

На следващо място, статута на административния ръководител „ пръв сред равни“ изпълва със съдържание откъм изисвания-колегиални отношения, равнопоставеност и осигуряване на спокойна работна

обстановка. Последното, съчетано с правилата на съдийското самоуправление е гаранция за постигането на тези изисквания.

Въпрос №9 „Какво мислите за разделянето на Кодекса за етично поведение на българските магистрати на два отделни- за съдиите и за прокурорите и следователите?

Към момента, съдии, прокурори и следователи са магистрати по см. На ЗСВ. В този смисъл правилата за етично поведение би следвало да са едни и същи за всички, упражняващи магистратска професия.

Въпрос №10 „В самото начало на концепцията си сте записали:“ Една от най-престижните и уважавани професии се превърна в символ на упадъка на държавността и виновник за всички неудачи в обществото. Независимо от качествата, постиженията, постиженията на голяма част от работещите в съда, то всички ние, по един или друг начин сме допринесли за тази криза в доверието и избутване на съда на първа позиция като виновник за всички несполуки и провали в управлението на страната“. Силни думи, в които правдиво пулсира духът на времето. В какво се състои тази всеобща вина, за която говорите? Свързана ли тя с обстоятелството, че хората с качества и постижения в съдебната система, не противодействат в достатъчна степен на онези, чиито постъпки доведоха до реално доведоха до срив на престижа на съдебната власт?

Ще започна отговора на въпроса с личното ми схващане, че не мога да се поставя сам сред „хората с качества и постижения в съдебната система“. Да, считам, че с мълчание, примирение, затваряне в служебни задължения и личен живот, капсулиране в лично определени рамки се даде възможност и тласък на този процес.

Въпрос №11 „Смятате ли за нормално в продължение на години районен съд в областен град, какъвто е РС Кюстендил, да работи в значително намален съдийски състав, спрямо щатните бройки? Какви са причините за тази ситуация?“

В първата си част въпросът има риторичен характер и отговора се съдържа в самия него. Причините за тази ситуация са комплексни. Външни назначения в РС Кюстендил не е имало от 2009г., близостта до гр.София и желанието на колеги да работят и живеят в този град, командироване в ОС Кюстендил и АС Кюстендил, пенсиониране. Към момента от 10 щатни броя

съдии, реално работим 5 човека, като 1 съдия е в отпуск за оглеждане на дете.

Въпрос №12 „Сигнал за какво е липсата на кандидати за административен ръководител на РС Кюстендил на няколко поредни процедури, обявени през последните две години?“

В Районен съд Кюстендил липсва конфликт, който да обуславя случилото си. Количеството работа, личния живот и нежеланието на всеки от нас да напусне зоната си на комфорт са основните причини.

Въпрос №13 „На стр.11 от концепцията си казвате, че ще работите с ОС Кюстендил и АС Кюстендил за допълнителната подготовка на съдиите. В какъв формат виждате това сътрудничество?“

Между съдиите от РС Кюстендил, ОС Кюстендил и АС Кюстендил има създадени традиционно добри практики за периодични срещи с цел коментиране и изясняване на практически проблеми. Това е формата, която следва да се запази и стимулира, като в основата ѝ са добрите колегиални отношения между съдиите.

С уважение: Чавдар Тодоров- кандидат за административен ръководител на РС гр.Кюстендил